

i den ommeldte Sag skal være foranlediget derved, at et af Sagens Bilag skal være blevet forlagt". Det er nu vel meget urigtigt, at en Dommer kan komme til at bortkaste et saadant Bilag, men jeg skulde dog tro det muligt, at en Mand, som har mange Papirer i sin Baretægt, kan faa en af disse Akter lagt ind i en seil Væske, saaledes at den forsvinder for ham, og er dette Papir af den Bigtighed, at det er nødvendigt for ham til at paakjende en Sag, er Manden nødt til ikke at paakjende den, selv om det varer længe. Det siges derefter, at han er bleven tvungen ved Mulk til at votere, fordi det er den foreskrevne Maade, hvorpaa Voterrigten skal frembringes, men jeg skulde dog tro, at det ikke kan opføres som en væsentlig Ankepost, at en Mand, der har mange Dokumenter i sin Baretægt, kan forkomme et af dem. Enhver, som i sin Livsstilling har haft med mange Dokumenter at gøre, er noget saadant vistnok ariveret, men jeg tror ikke, at det er passende, at en Mand af den Grund skulde udelukkes fra Pension. — Det 3die Ankepunkt gaar ud paa, at han „hyppigt har været Skyld i, at Retten ikke har kunnet sættes til det anordnede Klokkeslet, og at den ofte ikke har kunnet afholdes paa de sædvanlige Døgedage, begge Dele foranledigede derved, at han udeblev, og ikke altid anmeldte Forsald eller ikke anmeldte sigt i rette Tid". Med Hensyn hertil skal jeg bemærke, at det, der siges, ikke er ganske rigtigt, og ikke ganske stemmende med de Aktstykker, som foreligge. Det hedder i Ankepunktet, at det skete hyppigt, men i den paagjældende Erklæring, (Tillæg B. Sp. 561—62) hedder det ikke, at han „hyppigt" har været Skyld i, „at Retten ikke kunde sættes til det anordnede Klokkeslet, men at Retten nu og da ikke sættes til det anordnede Klokkeslet, Kl. 10". Det hedder altsaa ikke „hyppigt", men „nu og da", og det ophyses fremdeles, at dette ikke alene er Sveinsons, men ogsaa andre Folks Skyld, navnlig Prokuratorerne, som ikke komme i rette Tid, saaledes at man maatte opholde sig efter dem. Endelig hedder det i Slutningen, at „efter 4de November dette Aar er Retten bleven sat hver Mandag til anordnet Klokkeslet". Hertil skal jeg føje,

at det at sætte Retten til det anordnede Klokkeslet, ikke er Noget, der spiller nogen væsentlig Rolle, men det er bekjendt for Enhver, som har havt med Rettergang at bestille, at man undertiden, efterdem det er Skik og Brug i de forskjellige Jurisdiktioner, ikke sætter Retten præcis. Dette er ganske vist ikke rigtigt, men det kan paa ingen Maade opføres som en saadan Forbrydelse, at det skulde berettiges til at karakterisere en Embedsmand paa den Maade, som sket er i Flertallets Betænkning. Amtmanden siger, hvad der er anført Sp. 571—72 — jeg ønsker ikke at forbigaa Noget, som kunde paaberaabes af Udvalgets Flertal —: „At Retten ofte ikke holdes til det anordnede Klokkeslet. Medens dette formentligen meget hyppigt er Tilfældet, skal jeg blot nævne eet Exempel herpaa, nemlig, at Retten den 2den dennes ikke blev sat før Klokkerne cirka 12". Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at denne Strikelse fra Stiftamtmanden paa Island ikke maa betragtes som Kløbet end som en Forespørgsel, henvendt til Justitiarius i Overretten; det var ikke Stiftamtmanden, som kunde vide, naar Retten blev sat, men det var Justitiarius i Overretten. — Dernæst skal jeg vende mig til den under Nr. 4 fremsatte Ankepost, men jeg maa strax tilføje, at det forekommer mig usforstaaeligt, hvorledes den kan opføres som en Ankepost. Den 4de Ankepost gaar ud paa, at Sveinson paa Grund af det, som er opregnet i de 3 første Poster, har faaet en Trettesættelse. Han har altsaa faaet en Straf, thi en Trettesættelse af en overordnet Embedsmand til en underordnet er en Straf og efter Omstændighederne en meget alvorlig Straf. Det forekommer mig, at den naturlige Slutningsmaade maatte være, at, da de under Nr. 1 til 3 opførte Forhold have medført, at Sveinson har faaet en Straf, skulde der ikke tages Hensyn til de nævnte Ankeposter, men istedet derfor blive Ankeposterne under Nr. 1 til 3 opførte, og Trettesættelsen bliver opført som den 4de Ankepost; jeg tilstaar, at dette forekommer mig fuldstændig usforstaaeligt. — Under Nr. 5 hedder det: „Han har sidet et Aar af Stiftamtmanden givet Paalæg overhørt, hvorefter han i Medfør af en lunge"